

Kerstmis 2020

Nachtmis: Jes. 9,1-3.5-6; Ps 95,1-3.11-13; Titus 2,11-14; Lc 2,1-14

Dageraadsmis: Jes. 62,11-12; Ps 117; Titus 3,4-7; Lucas 2,15-20

Dagmis: Jesaja 52,7-10; Hebreeën 1,1-6; Johannes 1,1-18

Waarom heeft God, toen Hij de wereld schiep, niet een volmaakte wereld geschapen, een onbewogen wereld van eeuwigheid, van eeuwig geluk, zonder tijd of ruimte, zonder ziekte, zonder dood, zonder zonde?

Dat had God zeker kunnen doen.

Maar dat heeft Hij niet gedaan.

Nee, God heeft een wereld geschapen, die goed is, maar gebonden aan tijd en ruimte, een wereld waarin een Boom van Goed en Kwaad staat, een wereld waar veel goeds gebeurt, maar waar ook ziekte en dood kunnen doorbreken.

Waarom heeft God, toen Hij de wereld schiep, niet een wereld geschapen die Hij terzijde had kunnen stellen, zonder er verder, als een onbewogen beweger, naar om te zien, en de wereld als een automatische machine alleen maar te laten doordraaien?

Dat had God zeker kunnen doen.

Maar dat heeft Hij niet gedaan.

Nee, God heeft de wereld geschapen als iets van Zichzelf, waar Hij Zichzelf in heeft willen leggen, waar Hij een verbintenis mee heeft willen maken, en waar Hij naar omziet.

Waarom heeft God, toen Hij de wereld schiep, de mens die Hij schiep, niet als een volmaakt wezen geschapen, zo volmaakt dat die mens geen fouten zou kunnen maken?

Dat had God zeker kunnen doen.

Maar dat heeft Hij niet gedaan.

Nee, God heeft de mens geschapen met een vrije wil, die fouten kan maken, maar ook kan werken aan een betere wereld. En Hij heeft de mens geschapen als een mens die God nodig heeft. Want God is een God die mensen nodig heeft, een God die op zoek gaat naar ons mensen, die een God van liefde is.

Waarom heeft God, toen Hij de wereld schiep, Zichzelf niet duidelijker geopenbaard aan de mens? Waarom moeten mensen naar Hem zoeken, en waarom moet God zelf naar mensen gaan om zich te openbaren? Waarom maakt God zich niet kenbaar als iets dat van nature in de mens zit, in zijn genen, ingeprogrammeerd in het DNA, eens en voor altijd?

Dat had God zeker kunnen doen.

Maar dat heeft Hij niet gedaan.

Nee, God openbaart zich aan ons mensen, in onze geschiedenis, in de Heilsgeschiedenis van het volk Israël, dat volk dat, net als wij, met vallen en opstaan, zijn God ontdekt, dat volk Israël dat, gepassioneerd door profeten en psalmdichters, steeds beter zijn God ontdekt, een God die zich openbaart in de kleine geschiedenis van ons, mensen, in onze dagelijkse familiegeschiedenis, als een persoonlijke ontmoeting.

Waarom heeft God, voor Zijn Menswording, niet gekozen voor een grote wereldstad, of voor een ander tijdperk, het tijdperk bijvoorbeeld van de massa-media, door in te breken op het wereldwijde web, waardoor zijn boodschap onmiddellijk en met een overrompelende efficiency via radio, televisie en Internet over heel de aardbol bekend zou zijn?

Dat had God zeker kunnen doen.

Maar dat heeft Hij niet gedaan.

Nee, God koos voor Bethlehem, een piepklein dorpje in Judea, een verre uithoek van het

Romeinse Rijk, in militair bezet gebied. Hij koos voor Maria, een gewoon Joods meisje, pas verloofd met Jozef. Gewone mensen. Een timmerman.

En zo gebeurde het dat de allerbelangrijkste gebeurtenis uit de wereldgeschiedenis, namelijk de menswording van God in de geboorte van Jezus, door niemand werd opgemerkt, behalve enkele herders die met hun schapen toevallig in de buurt waren.

God openbaart Zich niet in bijzondere gebeurtenissen, in grootse dingen. God overrompelt niet. God dringt niet op. God openbaart zich in het kleine, het gewone, het dagelijkse.

God is een God die mens wordt in een gewoon gezinnetje. Als een baby van stralende gelukkige jonge ouders met een Maxi Cosi. Jonge ouders die apetrots zijn, waar het geluk van afstraalt. God is een God van mensen.

Wij danken U, God, dat U zo onze God wilt zijn. Wij danken U, God, dat U een God wilt zijn van gewone mensen. Wij danken U dat U bij ons bent gekomen in ons gewone dagelijkse leven. God, wij danken U dat Uw liefde zover gaat dat U bij ons, tussen ons, bent komen wonen, en voortaan altijd bij ons wilt zijn. God, wij danken U dat U mens wilt zijn met ons. Dat wij Uw nabijheid, Uw aanwezigheid altijd mogen voelen, altijd mogen ervaren.

God, wij danken U, dat U mens bent geworden. God, wij danken U, dat U ons het onmetelijke, grote, onvoorstelbare geluk hebt gegeven, dat wij, in onze kleine menselijkheid, in ons fragile mens-zijn, voortaan mogen worden opgenomen in Uw godheid, deelgenoot mogen worden van Uw godheid.

Wij danken U, God, dat Uw Zoon Jezus vandaag onder ons is gekomen. Dat Hij ons leven heeft mogen delen. En dat Hij nog altijd bij ons is. Ook nu nog. Ook vandaag weer. Dat Uw Zoon Jezus voor altijd onze deelgenoot, onze tochtgenoot is. Dat Hij altijd bij ons zal zijn, en altijd bij ons zal blijven, alle dagen van ons leven.

Régis de la Haye, diaken